

Töprengő barátomhoz

Töprengsz barátom? Jól teszed
ha világ gondját elveszed.
De rajta veszíthetsz még ezen:
ha elveszed, hát több leszen.

Szemben áll ember és világ,
az okos erre mit sem ád.
Vasnál többet arany se ér
s az arany egy vasat se ér,

A gond, ha elszáll: gondolat,
de ha marad, mint gond marad.
Az egész több, mint a fele
röpítsd el hát s röpülj vele.

Vers az őszi titokról

A szél füttye már sóhajokká foszlott,
hús hevétől halni tér a rét,
öreg virágok térdepelnek szerte
és mormolják a múlás énekét.

Messze sírás hallik át a légen,
régi, régi titkot hallgatunk:
de fáj, de fáj, hogy meg kell halni,
de jó, de jó, hogy meghalhatunk.

Kis vers, szójátékkal

Hervadtam fákkal
hulltam levelekkel,
megértem.

És most, ha mondják: élet
vagy azt, hogy halál,
megértem.